

gymnasiale uddannelser, foreslås omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen får bemyndigelse til efter forhandling med Landsarbejdsnævnet at fastsætte regler om, hvilke former for undervisning, der kan sidestilles med SU-berettigende undervisning, og hvori deltagelse ikke kan ske med bevarelse af dagpengeretten.

Til nr. 12

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af § 57, stk. 6, jf. lov nr. 387 af 13. juni 1990.

Til nr. 14

Efter de gældende regler kan der ikke udsendes rykker til et medlem, der har betalt en del af det opkrævede kontingent, idet den pågældende ikke opfylder kravet om 4 ugers restance.

Med den foreslåede regel vil det ikke være muligt ved betaling af en del af kontingentet at udskyde iværksættelse af rykkerproceduren.

Ved at lade den generelle bestemmelse om 4 ugers restance udgå sikres, at det er det fulde, forfaldne medlemsbidrag, der rykkes for, uanset om der er tale om 14-dages, månedsvis eller kvartalsvis opkrævning af kontingent.

Der foreslås indført obligatorisk opkrævning af restancegebyr, således at medlemmer ikke kan indrette sig økonomisk på først at betale kontingent, når rykkerskrivelse modtages.

Gebyret skal betales i alle tilfælde, hvor et medlem rykkes på grund af restance, og uanset om der senere sker slettelse eller ophævelse af slettelsen.

Gebyret fastsættes i forhold til den ekstra administrationsudgift, der for kasserne vil være forbundet med iværksættelse af rykkerproceduren, og gebyret påregnes at blive på mellem 50 og 75 kr.

Restancegebyret betragtes ifølge forslaget som en del af kontingentet, og medlemmet vil fortsat være i restance, hvis gebyret ikke betales sammen med restancen i øvrigt, og slettelsen vil ikke kunne ophæves.

Slettelse skal fortsat finde sted, hvis restancen ikke betales inden 3-ugers fristen, men det foreslås, at der gives mulighed for at ophæve slettelsen, hvis restancen betales inden for en frist af 4 uger.

Forslaget giver mulighed for at undgå den meget indgribende følge af kontingentrestance, som en slettelse er.

Der foreslås indført en bemyndigelse til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen til at udarbejde regler om dels udelukkelse fra dagpenge af et medlem i restance med betaling af medlemsbidrag inden

restancen evt. betales, dels om udelukkelse fra dagpenge som en sanktion som en følge af slettelse og efterfølgende ophævelse af slettelsen.

Bestemmelsen om udelukkelse fra dagpenge forventes at have en præventiv effekt, således at færre vil komme i restance med betaling af medlemsbidrag.

Bestemmelsen i den gældende § 78, stk. 5, hvorefter kassen kan forlænge fristen for betaling af medlemsbidrag og ophæve en slettelse under særlige omstændigheder, (ledighed, sygdom, uarbejdsdygtighed eller frihedsberøvelse, hvis medlemmet ikke har ret til dagpenge eller løn), anses med de nye regler, der generelt giver en »betalingsfrist« på ca. 3 måneder for overflødig og udgår.

Til nr. 15

Gennem ændringen bliver der skabt en klar hjemmel til at udbetale forskud eller refusion til arbejdsløsheds-kasser, der udbetaler dagpenge eller overgangsydelse som lån imod overdragelse af medlemmets krav for tab af løn m.v. over for Lønmodtagerens Garantifond.

Til nr. 16 og 17

Ved lov nr. 380 af 6. juni 1991 blev der skabt hjemmel til, at Hypotekbanken kan foretage udpantning og lønindeholdelse for arbejdsløsheds-kassernes tilbagebetalingskrav efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 86, stk. 1, når kravene skyldes svig.

Ved lov nr. 927 af 27. december 1991 blev hjemlen udvidet til også at omfatte krav på tilbagebetaling af overgangsydelse.

Arbejdsløsheds-kassernes tilbagebetalingskrav omfatter også krav på tilbagebetaling af iværksætterydelse og uddannelsesydelse efter lov om arbejdstilbud til ledige.

Da det er hensigtsmæssigt, at også sådanne krav kan inddrives af Hypotekbanken ved udpantning og lønindeholdelse, foreslås det, at disse krav inddrages under Hypotekbankens intensiverede inddrivelse af offentlige restancer.

Til nr. 18

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 4.

Til nr. 19

Ændringen er en konsekvens af, at den dagældende § 97 a blev ophævet ved lov nr. 877 af 23. december 1987.